

Spiritul în

În calitatea lor de oameni ai muncii, alături de truditorii din uzine și de lucrătorii ogoarelor, alături de tehnicieni și de cercetătorii științelor, artiștii cuvîntului și ai scenei, ai muzicii și ai paletei cu infinite culori, toți muncitorii spiritului sint nu simpli martori, ci participanți activi, cu inima, cu gîndul și cu fapta, la marile manifestări ale întregului popor, de fierbinte și fertilă adeziune la ideile de consecvență forță revoluționară, rostite în fața reprezentanților națiunii, a națiunii însăși, de tovarășul Nicolae Ceaușescu, de-a lungul unor reuniuni pe care le vom numi, pe drept cuvînt, istorice.

Într-adevăr, începînd de luni, 23 noiembrie și pînă sîmbătă 29 noiembrie și-au desfășurat lucrările importante reuniuni de partid, de stat și obștești (dintre care vom reaminti îndeosebi Plenara comună a C.C. al P.C.R. și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice, precum și Sesiunea Marii Adunări Naționale), care s-au impus ca momente de excepțională altitudine în strategia partidului nostru și în

„Trebuie să menționez că rezultatele pe care le avem în dezvoltarea generală a țării demonstrează influența pe care munca politico-educativă, activitatea ideologică o exercită în societatea noastră socialistă. În același timp, însă, lipsurile existente demonstrează și minusurile serioase din activitatea politico-educativă. Slăbirea combativității, a spiritului de răspundere, manifestările de indisciplină, o serie de încălcări ale legilor și statutului, ale normelor de etică și echitate socialistă, alte abateri și manifestări negative sint nemișlocit legate de lipsurile serioase ale activității ideologice și politico-educative.

Este necesar să luăm măsuri hotărîte pentru lichidarea acestor lipsuri și îmbunătățirea activității ideologice, educative, a muncii politice și culturale de masă, a activității de formare a omului nou, constructor conștient al socialismului și comunismului. Trebuie să punem neabătut, la baza întregii noastre activități ideologice și politico-educative, concepția materialist-dialectică despre lume și viață, principiile socialismului științific. Este necesar să desfășurăm o intensă activitate de ridicare a conștiinței politice, pentru înțelegerea sensului dezvoltării societății omenești, a legilor sociale obiective, să înarmăm membrii

activitatea neostenită pe care întregul nostru popor o desfășoară, cu o voință neștrămutată, pentru îndeplinirea obiectivelor trasate de Congresul al XII-lea.

A fost o săptămînă a deciziilor strălucite de gîndirea fermă și rodnică a conducătorului multiubit al țării noastre. Invulnerabila analiză științifică, pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu a făcut-o asupra situației prezente în industrie și agricultură, dar mai ales sinteza, încărcată de greutatea unor originale teze filozofice, bazate pe profunda cunoaștere a realității, pe care secretarul general a formulat-o în cuvinte atît de limpezi în Expunerea la Plenara comună, au dat tuturor cetățenilor patriei orientări pătrunse de spiritul adevărului, de spiritul care trebuie să conducă munca noastră de fiecare zi, spiritul revoluționar.

Privind în față adevărul, cu neobișnuitul curaj de care a dat dovadă de atîtea ori, șeful statului român a dat soluțiile pe care trebuie să le adopte comuniștii din România socialistă, acum, cînd în viața internațională, în economia mondială, au loc grave perturbări. „S-ar putea spune, făcînd o comparație cu situația meteorologică, că are loc o furtună de mari proporții și de o intensitate deosebită, de 7—8 grade. În aceste împrejurări, se pune întrebarea cum trebuie făcut față gravelor perturbații, furtunii de mari proporții? S-ar

revoluționar acțiune

putea oare lua în considerație ipoteza de a încerca să ne punem la adăpost, adoptând poziția așteptării, în speranța că o să treacă furtuna? Evident, o asemenea poziție nu numai că nu ar putea să ne avantajeze, dar ar duce, inevitabil, la stagnarea dezvoltării noastre economico-sociale, la darea noastră înapoi. De aceea, trebuie să acționăm cu toată energia pentru a face față furtunii din viața economică internațională, luând măsuri hotărâte care să asigure dezvoltarea economico-socială a țării și în împrejurările actuale grele.

Pe o mare liniștită oricine poate să navigheze; un navigator bun nu se teme însă nici de furtună, navighează și în condiții grele. Acționând în mod revoluționar, partidul nostru trebuie să știe să înfrunte orice greutate, orice furtună și să conducă poporul nostru spre împlinirea năzuințelor sale supreme, spre făurirea socialismului și comunismului."

Această viziune limpede, care repune în discuție, în termeni fără echivoc, con-

de partid, oamenii muncii, întregul popor cu spiritul și concepția revoluționară de muncă și luptă pentru învingerea tuturor greutăților, pentru asigurarea mersului ferm înainte al patriei pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și a înaintării spre comunism.

O atenție deosebită se impune să acordăm cunoașterii trecutului de luptă revoluționar, democratic al poporului, a istoriei patriei. Să dezvoltăm, de asemenea, mindria pentru minunatele realizări din anii construcției socialismului — rod al muncii eroicei noastre clase muncitoare, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, care înfăptuiesc neabătut politica internă și externă a partidului nostru comunist. Să întărim spiritul și hotărârea de a apăra și dezvolta cuceririle revoluționare, dragostea de patrie, față de popor, față de cauza socialismului. Patriotismul revoluționar socialist trebuie să devină o trăsătură definitorie a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii, a tineretului patriei noastre, a întregului nostru popor."

NICOLAE CEAUȘESCU

ceptele de strategie și tactică, definind pină la ultimele consecințe și calitatea moral-politică a comuniștilor, reprezintă încă o pagină de aur a gândirii marxiste contemporane.

Pentru omul de artă, atât de atent la transformările revoluționare ale economiei noastre, participant la munca nobilă de edificare a conștiinței socialiste, Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Plenara Comitetului Central constituie o neistovită sursă de inspirație ideologică, un îndreptar de acțiune civică și gândire umanistă. Definind realizările din primul an al actualului cincinal, ca un nou și important pas înainte pe calea dezvoltării economico-sociale a patriei, numind marile obiective și sarcini ale planului pe anul 1982, privind dezvoltarea industriei socialiste, precum și prevederi de o deosebită importanță pentru ridicarea pe o treaptă superioară a activității în agricultură, pentru înfăptuirea noii revoluții agrare în România, evidențiind creșterea rolului și contribuției științei și tehnologiei în producția industrială și agricolă, dezvoltarea învățămîntului și a activității de pregătire a cadrelor, necesitatea unor îmbunătățiri radicale în domeniul comerțului exterior, pentru realizarea unei balanțe comerciale echilibrate, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a oprit asupra perfecționării în continuare a activității statului nostru socialist, a guvernului, a consiliilor de conducere ale ministerelor, a tuturor orga-

”În activitatea politico-educativă trebuie să combatem cu hotărâre obscurantismul, orice manifestări retrograde, concepțiile străine ce pătrund din afară. Să cultivăm ferm spiritul de dreptate și echitate socialistă, de colaborare și intrajutorare tovarășească a tuturor membrilor societății, să promovăm ferm normele de conviețuire socialistă între oameni.

Să dăm un puternic avânt activității culturale de masă, să ridicăm și mai mult rolul Festivalului național „Cântarea României”, să intensificăm participarea maselor la viața spirituală, la dezvoltarea generală a culturii noi, revoluționare, socialiste.”

NICOLAE CEAUȘESCU

nelor centrale de stat, în înfăptuirea fermă a politicii de dezvoltare social-economică a țării, relevind faptul că, în actualele condiții, creșterea rolului conducător al partidului în toate domeniile de activitate, în unirea și mobilizarea largă a forțelor și energiilor creatoare ale întregului popor, în opera de edificare a societății socialiste și comuniste în România, este o necesitate istorică. „Așa cum am menționat nu o dată — a subliniat secretarul general — realizarea rolului conducător al partidului se reflectă, până la urmă, în felul în care fiecare comunist, fiecare activist își desfășoară activitatea. Cînd vorbim de rolul conducător al partidului nu înțelegem prin aceasta o noțiune abstractă, o lozincă, ci activitatea practică, de zi cu zi, prin care fiecare comunist, fiecare activist, fiecare organizație și fiecare comitet de partid, până la Comitetul Central, asigură unirea eforturilor oamenilor muncii, acționează în strînsă legătură cu masele, aflindu-se permanent în mijlocul acestora, muncind, trăind împreună cu ele, participînd la viața lor zilnică, la activitatea cultural-educativă și distractivă”. „.....Comuniștii nu au și nu pot avea drepturi aparte, nu pot avea nici un fel de privilegii! Ei au însă răspunderi deosebite. Intrînd, în mod conștient, într-un partid revoluționar cum este partidul nostru, care își propune transformarea revoluționară a lumii, ei trebuie să acționeze, în mod conștient, punîndu-și întreaga capacitate de muncă, voința — și dacă este necesar și viața — în slujba partidului, a socialismului, a poporului, a independenței și suveranității țării”.

Totodată, în Expunere a fost acordată o deosebită atenție problematicii noii calități în întreaga activitate ideologică și politico-educativă, de formare și educare revoluționară a oamenilor muncii.

Pentru artist, fie el dramaturg, sau actor, regizor sau scenograf, este împedat că menirea lui, munca lui, sînt în strînsă legătură cu prefacerile revoluționare ale țării. Există o interdependență reală, creatoare, între artă, ideologie, și viața de toate zilele. Conștiința că, prin calitatea muncii lui, artistul contribuie la întreaga calitate a vieții și a muncii exprimă unul dintre cele mai categorice adevăruri ale vieții sociale. Asimilînd acest adevăr, artistul se simte legat, cu toată ființa lui, de idealul social-politic. În acest efort tenace, fără pauză, în munca practică, neobosită, competentă, pentru apropierea realului de ideal, stă secretul existenței unui comunist, adică a unui militant sincer și cu forțe mereu mai proaspete, pentru împlinirea, sub toate aspectele, a ființei umane.

Descifrarea acestor raporturi, într-o lumină atît de viguroasă și obiectivă, face din Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu un nesecat izvor de inspirație pentru operele artiștilor. Realități neexplorate ale conștiinței omului de azi sînt căutate avid de cititorii care fac cozi în librării, de spectatorii care trec cu încredere pragul teatrelor noastre: „Avem nevoie de o literatură militantă, revoluționară. Avem nevoie de romane, de piese de teatru care să oglindească munca entuziastă, grea, dificultățile ce trebuie depășite, dar și succesele pe care le înregistrează poporul nostru în edificarea celei mai drepte societăți din lume, în urcușul spre înaltele piscuri luminoase ale comunismului... Avem nevoie de un teatru și de o cinematografie cu adevărat revoluționare.”

Lucrările Marii Adunări Naționale au validat practic, prin legi de cea mai mare importanță pentru anii care vor urma, concepțiile tovarășului Nicolae Ceaușescu, strălucitul comandant al corăbiei românești pe apele neliniștite ale secolului nostru. Totodată, Marea Adunare Națională, ca expresie a atitudinii întregului popor, a

„**A**vem nevoie de poezii revoluționare, patriotice, care să cinte munca eroică, realizările minunate ale constructorilor socialismului din România. Comuniștilor din domeniul creației literar-artistice le revine îndatorirea de a combate părerile ce se aud ici-colo potrivit cărora poezia revoluționară, patriotică nu ar mai corespunde actualei etape de dezvoltare. Dimpotrivă, acum mai mult ca oricând avem nevoie de o poezie revoluționară, patriotică. Patriotismul a fost, este și va rămâne întotdeauna un bun al națiunii, un bun al poporului nostru — și oricine se abate de la patriotismul revoluționar se îndepărtează de popor și, vrînd-nevrînd, servește interesele dușmanilor poporului. Avem nevoie de o literatură militantă, revoluționară.”

NICOLAE CEAUȘESCU

adus o semnificativă contribuție la transpunerea în practică a importanței inițiative de pace a conducătorului nostru, a României socialiste. Documentele adoptate de forumul legislativ al țării au culminat cu **Hotărîrea de a imputernici pe tovarășul Nicolae Ceaușescu** pentru a se adresa tovarășului Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și președintelui Statelor Unite ale Americii, Ronald Reagan, celorlalți șefi ai statelor semnatare ale Actului final al Conferinței pentru cooperare și securitate în Europa, în vederea opririi amplasării de noi rachete cu rază medie de acțiune, pentru retragerea celor existente, pentru o Europă fără arme nucleare. Alături de **Apelul** adresat de Marea Adunare Națională către parlamentele, guvernele și popoarele țărilor europene, ale Statelor Unite ale Americii și Canadei, această Hotărîre a parlamentului țării confirmă pe deplin încrederea fără margini pe care poporul nostru o nutrește față de excepționalul nostru conducător de partid și de stat.

Mesajele adresate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășului Leonid Brejnev și lui Ronald Reagan, au exprimat voința întregului popor, pacea fiind o componentă esențială a viziunii românești despre lume, a ideilor socialismului și comunismului. Ele au avut un larg ecou internațional, toate agențiile de presă ale lumii comentîndu-le ca fiind un act de o deosebită importanță pentru soarta întregii lumi. „Într-o acțiune fără precedent — relata Associated Press — președintele României s-a adresat conducătorilor americani și sovietici, cerîndu-le să asigure personal succesul tratativelor de la Geneva privind reducerea rachetelor nucleare.”

La o săptămîină după încheierea lucrărilor Marii Adunări Naționale, sîmbătă 5 decembrie, demonstrîndu-se că românii nu vehiculează idei fără acoperire, ci trec în mod concret la faptă, la acțiune, la atitudine, în Capitală a avut loc cea mai mare demonstrație de pace din istoria României. Peste trei sute de mii de oameni ai muncii din toate colțurile țării, români, maghiari, germani și de alte naționalități, după ce au străbătut bulevardele și piețele Bucureștiului, scandînd cuvîntul Pace și numele Ceaușescu într-un vibrant consens al conștiințelor, s-au îndreptat spre piața din fața sediului Comitetului Central. Aici, în fața grandioasei adunări populare, în fața întregii țări, tovarășul Nicolae Ceaușescu a rostit o memorabilă și energică cuvîntare împotriva războiului, o fierbinte pledoarie pentru pace, subliniind că „**Marea adunare populară din capitala României socialiste nu constituie sfîrșitul acțiunilor pentru pace, ci ridicarea acestora pe o treaptă superioară, începutul unei noi etape a luptei împotriva războiului, pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru dezarmare generală și în primul rînd dezarmare nucleară, pentru o Europă fără arme nucleare, pentru pace, pentru dreptul la existență liberă, pentru dreptul la viață !**”

Încununată de lumina strălucitoare a inițiativelor tovarășului Nicolae Ceaușescu, săptămîina de la sfîrșitul lunii noiembrie și săptămîina de la începutul lunii decembrie s-au înscris între filele importante ale istoriei noastre contemporane. Faptele acestor două săptămîini din viața poporului nostru dovedesc lumii întregi că în România spiritul revoluționar este în acțiune.

„T”